

Kjøbenhavns Amts 1ste Valgkreds, at vi skulle bygge saaledes, at Antallet af Alumner kan blive lige saa stort, som det er nu, og det er muligt, at det ogsaa kan lykkes at ordne det paa denne Maade. Men saa vil det ærede Medlem tillige have en Gymnastiksal. Ja, jeg erkender fuldt ud, at en saadan Indretning er saa at sige nødvendig i et Hus som dette. Adgang til Legemsøvelse for Folk, som skulle sidde stille og læse, er en Nødvendighed, og jeg kan ikke forstaa andet, end at hvad man kan gøre i den Retning, bør man gøre. Men at faa baade det samme Antal Studenter ind i den gamle Regens med den Tilbygning, som her foreslaas, og tillige at faa en Gymnastiksal, der giver tilstrækkelig Plads til Legemsøvelser, tror jeg ikke kan naas. Vil man løse begge disse to Spørgsmaal, maa man vistnok alene af den Grund gaa til et andet Sted, hvor man er i Stand til at faa den tilbrørlige Plads.

Med Hensyn til de Stemninger, som kunne rejse sig, nævnedes den højtærede Minister, hvad der nylig er passeret vedrørende Nikolajplads. Det er en Erfaring, som ikke jeg alene har gjort, men som vistnok ogsaa Medlemmer, der ere Medlemmer af den høje Regering, maa have gjort. Den ærede Trafikminister har ogsaa ønsket denne Plads bebygget med en Bygning, hvori jeg ganske samstemmer med Ministeren. Jeg var paa den Side, der gerne imødekom den ærede Ministers Ønsker, men nu tror jeg dog ikke, fordi der overfor dette Spørgsmaal rejste sig saadan en Stemning, at vi derfor skulle krybe i et Musehul, om jeg saa maa sige, for saadanne mulige Stemninger, der kunne komme i Fremtiden. Lad os først se dem og høre Grundene derfor og sammenholde dem med de Formaal, som vi have at søge fremmet, og lad os saa se, hvilke der ere de vigtigste og rette os derefter. Ere de Formaal, vi skulle fremme, ikke saa vigtige, at man maa bøje sig for Stemningen, saa vil jeg anerkende, at der overfor Regensen kan være Pietetshensyn at tage; men hvilket der er det vigtigste, staar altid for mig som det Spørgsmaal, der skal rejses. Jeg synes ikke, det er værd at gaa af Vejen for mulige Stemninger, navnlig naar man ikke ved, hvilke Grunde de have at holde sig til. Hvad angaar Pietetshensynet overfor Regensen, maa jeg dog anføre, hvad jeg allerede anførte i Gaar, at selve Universitetslærerne sætte jo ikke dette Pietetshensyn saa højt, at man af den Grund vil

bevare Regensen. Dette Konsistoriets Forslag blev forelagt for Lærerforsamlingen, og nu ved man jo godt, hvordan det gaar til i en Kommission: Naar der skal lægges en Plan, saa samles de forskellige Meninger, der skulle arbejde sammen til en Betænkning, og man giver efter paa forskellige Punkter. Det skulde undre mig, om der ikke i den oprindelige Kommission ogsaa har været dem, der ønskede at flytte Regensen, det kan man ikke se af Motiverne til Lovforslaget, men det kan man se deraf, at de 5 Repræsentanter, som den akademiske Lærerforsamling valgte til Udvalget, bleve valgte netop, fordi man var misfornøjet med Indstillingen fra Kommissionen og ønskede, at den skulde sendes tilbage til Kommissionen til fornyet Overvejelse. Af disse Mænd holdt de 4 fast paa, at Regensen burde flyttes, altsaa Flertallet af de delegerede, som den akademiske Lærerforsamling satte ind i Udvalget, og de have naturligvis ogsaa diskuteret Pietetshensynet, de vare naturligvis ogsaa alle sammen besjælede af den Tanke: Kunne vi bevare den gamle Bygning, ville vi gøre det, men de ere gaaede bort derfra, have indset det umulige deri og have sagt: Vi maa sætte Hensynet til Studenternes Sundhed højere end Pietetshensynet, og derfor foreslaa vi at flytte Regensen. Naar Sagen staar saaledes, vil jeg for mit Vedkommende ikke opgive Tanken om, at man muligvis kunde komme til, at Regensbygningen bør flyttes.

Med Hensyn til den Maade, hvorpaa man kan udvide Passagen der, erindrer jeg ikke, om jeg sagde Façaden — det synes mig, at den ærede Minister har hængt sig i dette Ord — eller om jeg sagde Fløjen mod Købmagergade. Det erindrer jeg i Øjeblikket ikke, men jeg har naturligvis ment det samme som min Meningsfælle oppe i Landstinget, til hvem jeg henviste, nemlig at rykke denne Fløj tilbage, saa at man derved kunde faa den bredere Passage. Jeg tilføjer, at jeg vidste godt, at den højtærede Minister er mod denne Ordning, jeg har derfor ikke stort Haab om, at man kan komme denne Vej. Man siger nok, at der ogsaa andre Steder i København er stærk Færdsel, men her er den jo særlig stærk, hvad ærede Medlemmer let kunne overbevise sig om ved at gaa derhen, navnlig er Færdselen stærk ved 5—6 Tiden om Eftermiddagen og det er jo ogsaa faktisk, at trods al den Forsigtighed, som Folk ligefrem tvinges til at vise paa dette Sted, sker der af og til Ulykker. Naar der henvises til, at andre